

Lieta C-354/20 (PPU)**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 31. jūlijs

Iesniedzējtiesa:*Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 31. jūlijs

Eiropas apcietināšanas orderis attiecībā uz:

L

Otra lietas dalībiece:*Openbaar Ministerie***Pamatlietas priekšmets**

Pieteikums, kas pamatots ar *Overleveringswet* (Likums par personu nodošanu) 23. panta 2. punktu, par Polijas tiesas izsniegta tāda Eiropas apcietināšanas ordera (turpmāk tekstā arī – “EAO”) izskatīšanu, kura mērķis ir L aizturēšana un nodošana Polijas Republikai.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Atsaucoties it īpaši uz Tiesas 2018. gada 25. jūlija spriedumu lietā *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), C-216/18 PPU, EU:C:2018586 [turpmāk tekstā – “spriedums *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības)], *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas pirmās instances tiesa, Nīderlande) rodas jautājums par to, kāda ietekme ir jaunākajām izmaiņām tiesiskumā Polijā uz lēmumu par Polijas tiesas izsniegta Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, it īpaši par to, kā šīs izmaiņas konkrēti ietekmē *Rechtbank* pienākumu piemērot šajā spriedumā formulēto analīzes sistēmu.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmums 2002/584/TI, LES 19. panta 1. punkta otrā daļa un/vai Hartas 47. panta otrā daļa nepieļauj to, ka izpildes tiesu iestāde izpilda tiesas izsniegtu EAO, ja izsniegšanas dalībvalsts tiesību normas pēc šī EAO izsniegšanas ir tikušas grozītas tādējādi, ka tiesa vairs neatbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā vai efektīvas tiesiskās aizsardzības nodrošināšanas prasībām, jo ar šīm tiesību normām vairs nav nodrošināta tās neatkarība?
- 2) Vai Pamatlēmums 2002/584/TI un Hartas 47. panta otrā daļa nepieļauj to, ka izpildes tiesu iestāde izpilda EAO, ja tā ir konstatējusi, ka izsniegšanas dalībvalstī katrai aizdomās turētajai personai – un tādēļ arī pieprasītajai personai – neatkarīgi no šīs dalībvalsts kompetentajām tiesām, kas īsteno procedūras, kuras tiks piemērotas pieprasītajai personai, viņas personiskās situācijas, noziedzīgā nodarījuma, kas ir pamatā kriminālvajāšanai, rakstura un faktiskajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīts EAO, pastāv faktisks risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu, kas ir saistīts ar to, ka izsniegšanas dalībvalsts tiesas sistēmisku un vispārēju nepilnību dēļ vairs nav neatkarīgas?
- 3) Vai Pamatlēmums 2002/584/TI un Hartas 47. panta otrā daļa nepieļauj to, ka izpildes tiesu iestāde izpilda EAO, ja tā ir konstatējusi, ka:
 - izsniegšanas dalībvalstī katrai aizdomās turētajai personai pastāv faktisks risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas ir saistīts ar sistēmiskām un vispārējām nepilnībām saistībā ar šīs dalībvalsts tiesu varas neatkarību,
 - šīs sistēmiskās un vispārējās nepilnības tāpēc ne tikai var ietekmēt šīs dalībvalsts kompetentās tiesas, kas īsteno procedūras, kuras tiks piemērotas pieprasītajai personai, bet tās arī faktiski ietekmē, un
 - tāpēc pastāv būtiski un reāli iemesli uzskatīt, ka pieprasītajai personai pastāvēs faktisks risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu un līdz ar to pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs,

pat ja neatkarīgi no šīm sistēmiskajām un vispārējām nepilnībām pieprasītā persona nav paudusi konkrētas bažas un ja viņas personiskā situācija, noziedzīgā nodarījuma, kas ir pamatā kriminālvajāšanai, raksturs un faktiskie apstākļi, uz kuriem ir balstīts EAO, neatkarīgi no šīm sistēmiskajām un vispārējām nepilnībām nerada iemeslu baidīties par to, ka izpildvara un/vai likumdošanas vara attiecīgajā kriminālprocesā konkrēti izdarīs spiedienu vai to ietekmēs?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Līgums par Eiropas Savienību, 19. panta 1. punkts

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, 47. panta otrā daļa

Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299/TI (OV 2009, L 81, 24. lpp.), 1. pants, 3.–6. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (2004. gada 29. aprīļa Likums, ar ko īsteno Eiropas Savienības Padomes Pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm (Likums par nodošanu)), 23. pants

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Rechtbank Amsterdam* ir jālemj tāda EAO izpildi, kas ir izsniegts attiecībā uz L, kurš ir Polijas Republikas pilsonis. Šo EAO 2015. gada 31. augustā ir izsniegusi Polijas tiesa, kas iesniedzējtiesas nolēmumā ir saukta par *Circuit Court in Poznań*, un tas attiecas uz L aizturēšanu un viņa nodošanu Polijai kriminālvajāšanas veikšanai.
- 2 2020. gada 7. februārī prokurors saskaņā ar *Overleveringswet* 23. pantu vērsās ar pieteikumu *Rechtbank Amsterdam*, kurā viņš tostarp lūdz, lai *Rechtbank* izskata EAO.
- 3 Ņemot vērā *Rechtbank* šaubas attiecībā uz jaunākajām izmaiņām tiesiskumā Polijā, it īpaši šo izmaiņu konkrēto ietekmi uz pasākumiem, kas saskaņā ar spriedumu *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) šādā gadījumā ir jāveic, pieņemot lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, tā 2020. gada 12. jūnijā aicināja prokuroru uzdot papildu jautājumus izsniegšanas tiesu iestādei.
- 4 Šie jautājumi, izņemot jautājumus par *Sąd Najwyższy* (Augstākā civillietu un krimināllietu tiesa, Polija), tika atbildēti 2020. gada 25. jūnijā un 7. jūlijā. Pēc tam ar *Eurojust* starpniecību tika uzdots jautājums pašai *Sąd Najwyższy*, kas tomēr palika neatbildēts.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 L aizstāvja ieskatā prokurora lūgums izskatīt EAO ir jānoraida kā nepieņemams. Proti, esot skaidrs, ka pastāv risks, ka L Polijā netiks nodrošināta taisnīga lietas izskatīšana. Pamatojoties uz spriedumu *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), *Rechtbank* šādā gadījumā esot pienākums lūgt izsniegšanas

tiesu iestādei visu nepieciešamo informāciju, tomēr tas neesot sniedzis vēlamo rezultātu: no desmit jautājumiem pēc būtības, kurus *Rechtbank* esot uzdevusi savā 2020. gada 12. jūnija starplēmumā, Polijas tiesu iestādes esot atbildējušas tikai uz diviem. Tātad spriedumā *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) minētais dialogs neesot noticis. Līdz ar to *Rechtbank* nevarot pienācīgi novērtēt, cik liels ir pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpuma risks.

- 6 Prokurors uzskata, ka šis iebildums neesot pieņemams. No sprieduma *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) neizrietot, kādi secinājumi ir jāizdara gadījumā, ja izsniegšanas tiesu iestāde (daļēji) neveic dialogu. Tāpat tas neizrietot arī no *Overleveringswet*.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 7 Nav pamatojuma atteikt nodošanu saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 3.–5. pantā minētajiem iemesliem. Tomēr *Rechtbank* uzdod jautājumu, vai, ņemot vērā jaunākās izmaiņas tiesību aktos Polijā attiecībā uz Polijas tiesu varas neatkarību, tai ir jāizpilda EAO.
- 8 Kopš sprieduma *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) *Rechtbank* jebkurā lietā, kuras pamatā ir Polijas tiesas izsniegts EAO kriminālvajāšanas veikšanai, uzskata, ka Polijas Republikā pastāv vispārējs faktiskais risks, ka tiks pārkāptas Hartas 47. panta otrajā daļā garantētās pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, jo pastāv sistēmiskas vai vispārējas nepilnības saistībā ar tiesu neatkarību izsniegšanas dalībvalstī¹. Šī vispārējā faktiskā riska konstatējuma dēļ *Rechtbank* kopš [minētā sprieduma] vienmēr ir izvērtējusi,
- vai sistēmiskās vai vispārējās nepilnības var ietekmēt šīs valsts kompetento tiesu spēju īstenot procedūras, kuras tiks piemērotas pieprasītajai personai², un, ja tas tā ir,
 - vai, “ņemot vērā attiecīgās personas paustās specifiskās bažas un tās eventuāli iesniegto informāciju, pastāv būtiski un reāli iemesli uzskatīt, ka personai, saistībā ar kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ņemot vērā viņas personisko situāciju, kā arī pārkāpuma raksturu, par kuru viņa tiek vajāta, un faktisko kontekstu, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, ja viņa tiks nodota izsniegšanas tiesu iestādei, būs faktiskais risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu un līdz ar to pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs”³.

¹ Skat. spriedumu *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), 61. punkts

² Turpat, 74. punkts.

³ Turpat, 75. punkts.

- 9 Šajā nolūkā *Rechtbank* uzsāka dialogu ar iestādi, kas ir izsniegusi EAO. 2018. gada 4. oktobrī lietā, kas attiecās uz citu Polijas EAO, *Rechtbank* jautāja, kurās tiesās pret pieprasīto personu ir uzsākta kriminālvajāšana, un saistībā ar šīm tiesām uzdeva jautājumus par izmaiņām personāla sastāvā (II A), par lietu nodošanu un izskatīšanu (II B), disciplinārlietām un citiem (disciplināriem) pasākumiem (II C), par procedūrām tiesību uz neatkarīgu tiesu aizsardzībai (II D) un par “ārkārtas pārskatīšanas procedūru” (II E).
- 10 2019. gada 27. septembra spriedumā *Rechtbank* nosprieda, ka, ņemot vērā atbildes, kuras tā daudzās lietās bija saņēmusi kopš tās 2018. gada 4. oktobra sprieduma, tā attiecīgajā brīdī bija pietiekami informēta par konstatēto sistēmisko nepilnību ietekmi uz kompetento tiesu spēju īstenot procedūras, kuras tiks piemērotas pieprasītajai personai. Proti, šo ietekmi raksturoja tas, ka minētās sistēmiskās nepilnības *Rechtbank* ieskatā visos gadījumos varēja negatīvi ietekmēt šīs tiesas. Tādējādi jautājumi II A, B, D un E, nepastāvot jaunām, svarīgām izmaiņām, vairs nebija jāuzdod. Savukārt jautājumi, kas attiecas uz disciplinārlietām un citiem (disciplināriem) pasākumiem, bija joprojām jāuzdod.
- 11 Attiecīgi 2020. gada 16. janvāra spriedumā *Rechtbank* tostarp nosprieda, ka:
- lai gan pieejamā informācija par disciplinārlietu un citu pret Polijas tiesnešiem vērsto (disciplināro) pasākumu kopainu bija ļoti satraucoša un jaunākās izmaiņas bija nelabvēlīgas, tomēr šī kopaina principā vēl nebija pietiekama, lai atsevišķos gadījumos uzskatītu, ka ir apdraudētas pieprasītās personas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu;
 - informācija par disciplinārlietām un citiem (disciplināriem) pasākumiem, – kas ļauj atbildēt uz jautājumu, vai pastāv būtiski un reāli iemesli uzskatīt, ka pieprasītajai personai, ņemot vērā viņas personisko situāciju, kā arī noziedzīgā nodarījuma, kas ir pamatā kriminālvajāšanai, rakstura un faktiskajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīts EAO, būs faktisks risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu un līdz ar to pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs, – joprojām bija nozīmīga, tomēr saskaņā ar toreizējo situāciju bez tādas sīkākas informācijas par pieprasītās personas personisko situāciju, kas pastiprina bažas, ka ir apdraudētas viņas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, nevarēja izraisīt nodošanas atteikumu;
 - tā kā pieprasītā persona nebija sniegusi šādu informāciju, nebija iemesla ilgāk gaidīt atbildi uz jau uzdotajiem jautājumiem par disciplinārlietām un citiem (disciplināriem) pasākumiem, turklāt *Rechtbank* norādīja, ka tad, ja tā to uzskatītu par nepieciešamu, ņemot vērā jaunas svarīgas izmaiņas, tā uzdotu turpmākus jautājumus.
- 12 Laikposmā pirms un pēc sprieduma *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) ir notikušas izmaiņas, kas rada nopietnas šaubas par Polijas tiesu varas neatkarību. Piemēram, 2017. un 2018. gadā tieslietu ministrs nomainīja

vairāk nekā 100 tiesu priekšsēdētājus un tiesu priekšsēdētāja vietniekus. Turklāt pret vairākiem Polijas tiesnešiem tika uzsāktas disciplinārlietas viņu spriedumu satura vai viņu tiesību uz vārda brīvību īstenošanas dēļ. Visbeidzot Polijā nav neatkarīgas un efektīvas konstitucionālās kontroles.

- 13 *Rechtbank* uzskata, ka no turpmākajām izmaiņām neilgi pirms un pēc 2020. gada 16. janvāra lēmuma izriet, ka spiediens, kas tiek izdarīts uz Polijas tiesu varas neatkarību, ir palielinājies tādējādi, ka tas var ietekmēt tās lēmumu par nodošanu un 2020. gada 16. janvāra spriedumā izklāstīto pieeju. Šajā ziņā tostarp esot jānorāda uz jauno 2019. gada 20. decembra Tiesu likumu, kas ir stājies spēkā 2020. gada 14. februārī, un apstākli, ka *European Network of Councils for the Judiciary* valde 2020. gada maijā ierosināja atcelt *Krajowa Rada Sądownictwa* – Polijas Valsts tiesu padomes – locekļa statusu. Tālāk ir jānorāda uz Tiesas 2019. gada 19. novembra spriedumu A. K. u.c. (*Sąd Najwyższy* Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, un 2020. gada 26. marta spriedumu *Miasto Łowicz* un *Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową* (Tiesnešiem piemērojamo disciplināro pasākumu sistēma), C-558/18 un C-563/18, EU:C:2020:234, Tiesas 2020. gada 8. aprīļa rīkojumu, Komisija/Polija, C-791/19 R, EU:C:2020:277, un ceturto pārkāpuma procedūru, kuru Komisija 2020. gada 29. aprīlī ir uzsākusi pret Poliju saistībā ar minēto 2019. gada 20. decembra Tiesu likumu.
- 14 Ņemot vērā šīs izmaiņas, *Rechtbank* ir secinājusi, ka *Krajowa Rada Sądownictwa*, kas ieceļ *Sąd Najwyższy* Disciplinārlietu palātas locekļus, nav objektīva un no likumdošanas varas un izpildvaras neatkarīga iestāde, un ka Disciplinārlietu palāta, kas lemj disciplinārlietās pret *Sąd Najwyższy* un vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem, nav tiesa Savienības tiesību izpratnē. *Sąd Najwyższy* Disciplinārlietu palātas neatkarība nav nodrošināta, un *Sąd Najwyższy* un vispārējās jurisdikcijas tiesu, tostarp tiesu iestādes, kas izsniegusi EAO šajā lietā, neatkarība arī nav nodrošināta. Proti, šobrīd pastāv risks, ka pret Polijas tiesnešiem var tikt ierosināta disciplinārlieta, kas var izraisīt vēršanos iestādē, kuras neatkarība nav nodrošināta.

Pirmais jautājums

- 15 Ņemot vērā šīs izmaiņas, pirmkārt, rodas jautājums, vai izpildes tiesu iestādei ir pienākums izpildīt tādas tiesas izsniegtu EAO, kuras neatkarība vairs nav nodrošināta izmaiņu rezultātā, kas radušās pēc šīs izsniegšanas.
- 16 Proti, saskaņā ar Tiesas judikatūru Pamatlēmums 2002/584/TI ir balstīts uz principu, saskaņā ar kuru lēmumiem attiecībā uz EAO ir visas tiesas nolēmumiem piemītošās garantijas, tostarp garantijas, kuras izriet no pamattiesībām un tiesību pamatprincipiem. Tas nozīmē, ka arī lēmumu, kas attiecas uz EAO izsniegšanu, pieņem tiesu iestāde, kura atbilst prasībām, kas ir raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā – tostarp neatkarības garantijai⁴. *Rechtbank* no Tiesas

⁴ Turpat, 56. punkts.

2018. gada 27. februāra sprieduma *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, un 2019. gada 24. jūnija sprieduma Komisija/Polija (*Sąd Najwyższy neatkarība*), C-619/18, EU:C:2019:531, attiecībā uz neatkarības prasību saistībā ar Pamatlēmumu 2002/584/TI, LES 19. panta 1. punkta otro daļu un Hartas 47. panta otro daļu secina, ka tiesai, kas izsniedz EAO, ir jāatbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā vai efektīvas tiesiskās aizsardzības nodrošināšanas prasībām. Tas nozīmē, ka pastāv noteikumi, ar kuriem tiek nodrošināta aizsardzība no ārējas ietekmes un spiediena, kas varētu apdraudēt sprieduma neatkarību tiesā izskatāmajās lietās.

- 17 *Rechtbank* uzskata, ka Tiesai, kas ir izsniegusi EAO, arī pēc šīs izsniegšanas joprojām ir jāatbilst šīm prasībām. *Rechtbank* ir pārliecināta, ka funkcijas, ko šāda tiesa īsteno šajā stadijā, ir ar EAO izsniegšanu "saistītas funkcijas"⁵, kuras veicot, izsniegšanas tiesu iestādei ir jārikojas neatkarīgi. Turklāt šādas funkcijas ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā⁶, līdz ar to, tās īstenojot, ir jābūt izpildītām efektīvas tiesiskās aizsardzības nodrošināšanas prasībām un tādējādi arī neatkarības prasībai.
- 18 Ņemot vērā 14. punktā izdarītos secinājumus, *Rechtbank* uzskata, ka tiesa, kas ir izsniegusi EAO, pamatojoties uz grozījumiem valsts tiesību aktos, kas izdarīti pēc šīs izsniegšanas, vairs neatbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā vai efektīvas tiesiskās aizsardzības nodrošināšanas prasībām, jo ar šiem tiesību aktiem vairs netiek nodrošināta tās neatkarība no likumdošanas varas un/vai izpildvaras. *Rechtbank* jautā, vai Savienības tiesības nepieļauj to, ka tā, kā izpildes tiesu iestāde, šādos apstākļos izpilda šādas tiesas izsniegtu EAO.

Otrais jautājums

- 19 Šis jautājums tiek uzdots gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši. Šajā gadījumā tiesa formulē šādus apsvērumus.
- 20 14. punktā tika secināts, ka, ņemot vērā jaunākās izmaiņas Polijā, tiesu neatkarība vairs nav nodrošināta. *Rechtbank* ir pārliecināta – no tā izriet, ka attiecībā uz Polijas tiesu varas neatkarību pastāv tādas sistēmiskas un vispārējas nepilnības, ka tiesības uz neatkarīgu tiesu nav nodrošinātas nevienai pašai aizdomās turētajai personai, kurai jāstājas Polijas tiesas priekšā, un turklāt neatkarīgi no viņas personiskās situācijas, noziedzīgā nodarījuma, kas ir pamatā kriminālvajāšanai, rakstura un faktiskajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīts EAO. Citiem vārdiem sakot, no šī secinājuma izriet, ka Polijas Republikā katrai aizdomās turētajai personai – un tādēļ arī pieprasītajai personai – pastāv faktiskais risks, ka tiks pārkāptas pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu. Šis faktiskais risks ir saistīts

⁵ Spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībikas un Cvikavas [*Zwickau*] prokuratūra), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 74. punkts.

⁶ Skat. spriedumu, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 34. punkts.

ar to, ka visas šīs tiesas vairs nav neatkarīgas sistēmisku vai vispārēju nepilnību dēļ⁷.

- 21 Tas liek uzdot jautājumu, vai ar šo konstatējumu ir pietiekami, lai, neveicot (turpmāku) dialogu ar izsniegšanas tiesu iestādi un neizvērtējot (vai nepastāvot pienākumam izvērtēt) vēl katrā atsevišķā gadījumā, vai sistēmiskās nepilnības negatīvi ietekmē kompetentās tiesas attiecībā uz pieprasīto personu un vai šai personai, ņemot vērā viņas personisko situāciju, pastāv faktiskais risks, ka tiks pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs (skat. 8. punktā minēto analīzes sistēmu), atturētos izpildīt EAO.
- 22 *Rechtbank* uzskata, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. Spriedums *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) var tikt interpretēts tādējādi, ka tas neattiecas uz gadījumiem, kuros sistēmiskas vai vispārējas nepilnības attiecībā uz tiesu varas neatkarību ir tāda veida, ka ar tiesību aktiem izsniegšanas dalībvalstī būtībā vairs netiek nodrošināta tiesu neatkarība, līdz ar to nepilnību negatīvo seku esamība katrā atsevišķā gadījumā ir jāuzskata par pierādītu pat bez sīkākas izvērtēšanas.

Trešais jautājums

- 23 Šis jautājums tiek uzdots gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noliedzoši. Šajā gadījumā *Rechtbank* formulē šādus apsvērumus.
- 24 Šajā gadījumā *Rechtbank* dialoga ietvaros sprieduma *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) (75.–77. punkts) izpratnē ir uzdevusi jautājumus izsniegšanas tiesu iestādei. Tā uz šiem jautājumiem, arī pēc otra atgādinājuma, neatbildēja pilnībā. Tomēr saņemtās atbildes tikai apstiprina secinājumu, ka sistēmisku un vispārēju nepilnību dēļ vairs nav nodrošināta Polijas tiesu varas neatkarība.
- 25 Tas liek uzdot jautājumu, vai ar šo konstatējumu ir pietiekami, lai secinātu, ka šīs sistēmiskās un vispārīgās nepilnības var negatīvi ietekmēt šajā lietā kompetentās tiesas, un ka pieprasītajai personai, noziedzīgā nodarījuma, kas ir pamatā kriminālvajāšanai, rakstura un faktiskajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīts EAO, pastāv faktiskais risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu un līdz ar to pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs.
- 26 *Rechtbank* ir pārliecināta, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. Sistēmiskās un vispārējās nepilnības saistībā ar tiesu varas neatkarību negatīvi ietekmē ne tikai *Sąd Najwyższy*, bet arī vispārējās jurisdikcijas tiesas, kurai ir piederīga izsniegšanas tiesu iestāde. Turklāt no 14. punktā minētā secinājuma izriet, ka katrai aizdomās turētajai personai – un tādēļ arī pieprasītajai personai, pastāv

⁷ Skat. spriedumu *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), 61. punkts.

faktisks risks, ka tiks pārkāptas viņas pamattiesības uz neatkarīgu tiesu un līdz ar to pārkāpts viņas pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskais saturs. Šis faktiskais risks ir pamatots ar to, ka ar Polijas tiesību aktiem vairs nav nodrošināta šo tiesu neatkarība.

Lūgums piemērot steidzamības procedūru

- 27 *Rechtbank* lūdz Tiesu šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu piemērot Tiesas Reglamenta 107. pantā paredzēto steidzamības procedūru. Proti, prejudiciālais jautājums attiecas uz jomu, uz kuru attiecas LESD trešās daļas V sadaļa, un pieprasītā persona gaida *Rechtbank* lēmumu par nodošanas pieprasījumu atrodies apcietinājumā nodošanas nolūkā. *Rechtbank* nevar pieņemt šo lēmumu līdz brīdim, kamēr Tiesa nav sniegusi atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem. Tādēļ ātra atbilžu sniegšana uz šiem jautājumiem tieši un izšķiroši ietekmē arī pieprasītās personas apcietinājuma nodošanas nolūkā ilgumu.

DARBA VERSIJS